

OLI DE GINEBRE

Mateu Esquerda Ribes

GRANYENA DE LES GARRIGUES

L'oli de ginebre (*Juniperus oxycedrus*) s'extreu mitjançant destil·lació seca dels troncs o soques del ginebre. Té infinitat d'usos tant per al servei personal com per als animals domèstics.

Per als animals, s'utilitzava com a desinfectant. Per exemple, quan les mules tenien formigó o per a tractar les malures de pell dels corders. També es feia servir per a desinfectar els corrals, passant-hi oli de ginebre encès perquè el fum arribés a tot arreu.

Per a les persones, té aplicació externa i interna. De forma externa s'utilitza per a les malalties de la pell, com psoriasi, èczemes del cap o caiguda de cabells; s'aplica l'oli directament a la zona afectada. De forma interna, per als cucs de la panxa, sobretot en nens.

Actualment, és un producte que es comercialitza i es fa servir.

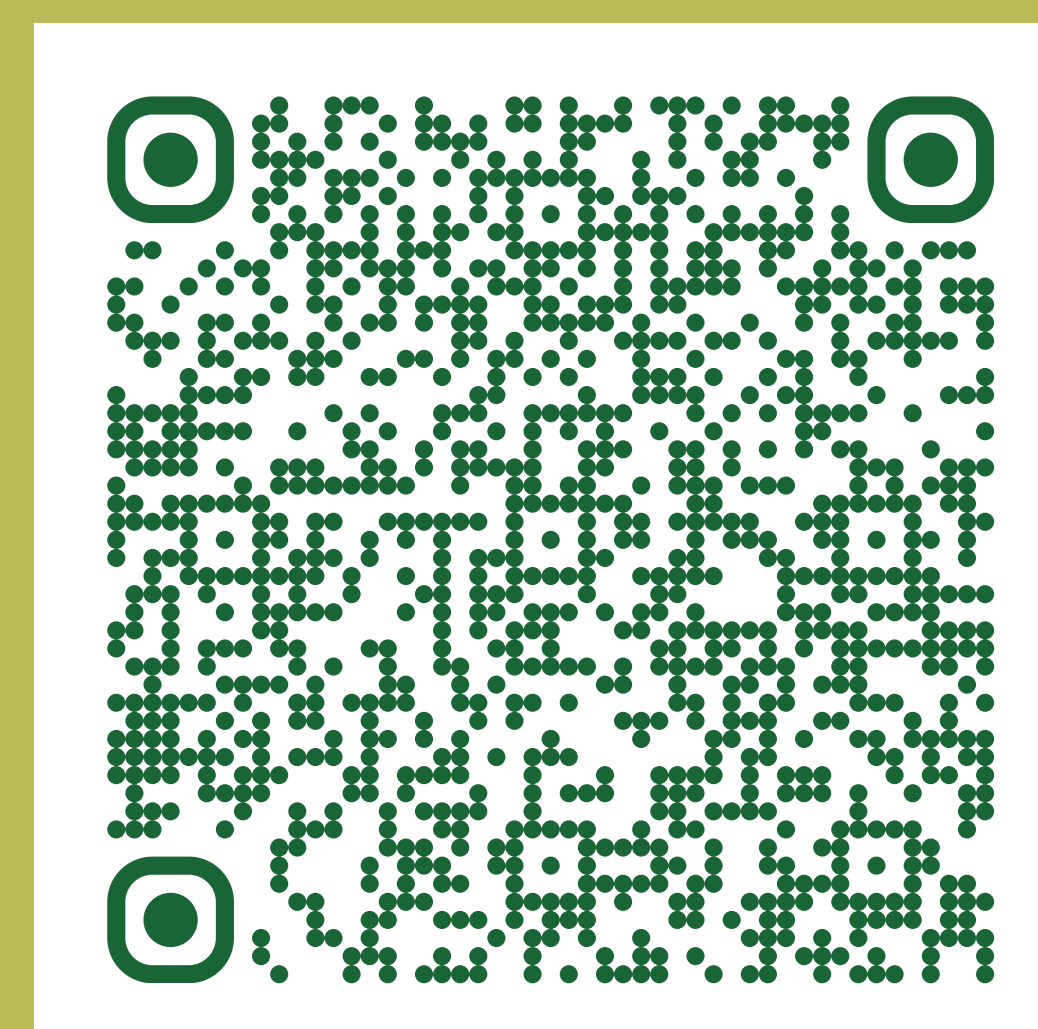
QUI T'HA EXPLICAT EL REMEI?

És coneixement popular i ho he estudiat.

EXPLICA'NS SI L'HAS FET SERVIR

No. Però actualment es comercialitza amb diferents usos.

VÍDEO

QUÈ EN DIU LA CIÈNCIA?

Isabel Odriozola Serrano

Departament de Tecnologia, Enginyeria i Ciència d'Aliments, UdL

L'oli de ginebre engloba dos tipus de productes depenent del procés d'obtenció: l'oli essencial de ginebre, obtingut per destil·lació humida i d'olor molt agradable, i l'oli de ginebre, obtingut per destil·lació seca, espès, de coloració negra i d'olor més aviat fumada.

L'oli de ginebre que s'obté per destil·lació seca conté guaiacol, cresols i benzopirè. És un producte bastant tòxic, que no s'ha de consumir internament ni s'ha d'inhal·lar. Hi ha alguns estudis que demostren que el seu consum produeix intoxicacions greus i danys hepàtics i renals. Per a ús humà s'hauria de fer una rectificació, és a dir, una eliminació d'aquestes substàncies tòxiques.

Tot i que prové del coneixement tradicional, l'oli de ginebre que s'utilitza actualment és l'oli essencial.

